

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

4/2017

Vydává Obecní úřad Louňovice • prosinec 2017

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Chtělo by se říci s klasikem: „Jak ten čas letí...“. Rok 2017 máme za sebou! Tedy jen skoro – zbývá ještě prosinec, a tedy advent – dobu radostného očekávání a těšení. Advent je období duchovní přípravy na Vánoce, tedy na narození Ježíška. I když třeba nejsme věřící, můžeme ho brát jako čas, který věnujeme svým nejbližším, přátelům a třeba také sousedům. Zkrátka, že nejde jen o chození po obchodech a hromadění mnohdy nepotřebných dáreků.

Věřím, že si právě v předvánočním období vyšetříte čas na návštěvu nějaké naší akce. Pozvánky najdete uvnitř, ale zejména bych Vás rád pozval na tradiční zpívání pod Zvoničkou v sobotu 16. prosince.

Jako každoročně v tomhle čase Vás všechny velice žádám o dvě důležité věci: zabezpečení Vašich vodoměrů a vodovodních rozvodů před mrazem a neparkování vozidel v ulicích. Zimní údržba komunikací je v případě odstavených aut na silnici velice obtížná a v některých případech i nemožná.

Milí Louňováci, vstupujeme do roku končícího osmičkou. Toto číslo je pro dějiny českých zemí osudové, bude se si tedy opět připomínat několik významných výročí – 50 let od vpádu vojsk zemí Varšavské smlouvy v roce 1968, 70 let od komunistického puče v roce 1948, ale také 100 let od založení naší republiky v roce 1918. Pro Louňovány bude velmi důležité zejména připomenutí 150. výročí položení základního kamene Národního divadla, které se uskutečnilo 16. května 1868.

Nevíte, proč je pro Louňovice zrovna toto výročí tak významné? Udělejte si procházku do kamenického skanzenu na Horní návsi.

Věřím, že bude-li rok 2018 pro nás také osudový, projeví se to jen v dobrém. Přeji Vám krásné Vánoce a do nového roku Vám přeji zdraví, štěstí a spokojenost. Naši obci pak hodně angažovaných obyvatel, kteří budou vždy ochotni přiložit ruku k dílu.

Josef Řehák – Váš starosta

Budova nově zrekonstruované úpravný vody

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE

od 25. září do 6. listopadu 2017

V tomto období proběhla čtyři zasedání s 88% účastí zastupitelů

Starosta informoval:

- O přezkoumání hospodaření územního celku – obce Louňovice. Krajský úřad Středočeského kraje provedl kontrolu hospodaření za období leden až srpen 2017 s konstatováním, že nebyly zjištěny chyby a nedostatky.
- O svazkové základní škole.
- Stále nedošlo k dohodě mezi obcemi o zadávacích podmínkách pro architektonickou soutěž. Dohodu blokuje obec Babice. Do 25. října musí padnout definitivní rozhodnutí o zadávacích podmínkách, aby mohla být vyhlášena architektonická soutěž. Na základě toho se obec Babice rozhodla ze svazku vystoupit a řešit si umístování svých dětí do základní školy vlastní cestou. Zbylé obce – Louňovice, Štíhlvice, Tehovec a Svojetice pokračují ve spolupráci. Dne 5. 12. 2017 proběhne Sněm delegátů svazku LOŠBATES, kde se mimo jiné bude schvalovat soutěžní zadání a podmínky architektonické soutěže o návrh svazkové základní školy.
- Dále se bude schvalovat Příkazní smlouva mezi LOŠBATES, dobrovolným svazkem obcí a firmou MOBA office, s. r. o. Předmětem této Smlouvy je závazek firmy MOBA, s. r. o. k poskytování služeb ve věci organizace a administrace soutěže o návrh („SoN“) dle § 143 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb. a administraci nadlimitní veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění („JŘBU“) v souladu s § 65 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek („ZZVZ“), s názvem „Svazková základní škola dobrovolného svazku obcí LOŠBATES – soutěž o návrh a navazující JŘBU na zpracování projektové dokumentace, inženýrskou činnost, autorský dozor“.
- O rekonstrukci úpravny vody.
Byla usazena kalová jímka a proběhly dokončovací práce. Dokončená stavba byla 10. října předána zhotovující firmou G-servis Praha, s. r. o.
Byla podána žádost na Státní fond životního prostředí o proplacení dotace.
Dne 5. 11. 2017 byl na úpravně vody den otevřených dveří. Těto možnosti využilo cca 30 lidí.
- Složení komise pro otevírání a hodnocení nabídek výběrového řízení na projektanta akce „Rozšíření a intenzifikace čistírny odpadních vod v obci Louňovice“. Komise bude pracovat ve složení Jan Šunka, Zdeněk Hroch, Roman Čížek, Petr Toman, Jan Henc.
- Smlouvu o budoucí smlouvě mezi obcí Louňovice, jako vlastníkem pozemku, a Českou telekomunikační infrastrukturou a. s., jako vlastníkem telekomunikačního kabelu, o zřízení služebnosti inženýrské sítě na komunikační přípojku uloženou v obecním pozemku p. č. 490/1.
- Smlouvu o smlouvě budoucí mezi obcí Louňovice, jako vlastníkem pozemku, Milošem Boudou, jako investorem, a GASNET, s. r. o., jako vlastníkem plynárenského zařízení na uložení plynárenského zařízení v obecním pozemku p. č. 58/33 pro pozemek ve vlastnictví investora p. č. 58/14.
- Smlouvu o zřízení služebnosti mezi obcí Louňovice, jako vlastníkem pozemků, a Českou telekomunikační infrastrukturou a. s., jako vlastníkem telekomunikačního kabelu na uložení telekomunikačního vedení v obecních pozemcích p. č. 70/2, 482/1, 482/3.
- Smlouvu o budoucí smlouvě mezi obcí Louňovice, jako vlastníkem pozemku, a ČEZ Distribuce, a. s., jako vlastníkem elektrického kabelu, o zřízení věcného břemene na uložení zemního kabelového vedení NN v pozemku p. č. 218/5.
- Dodatek č. 1 ke Smlouvě o zřízení dobrovolného svazku obcí LOŠBATES, který řeší vystoupení obce Babice ze svazku.
- Vyhlášení nového výběrového řízení na projektanta akce „Rozšíření a intenzifikace čistírny odpadních vod v obci Louňovice“. Po zrušení prvního výběrového řízení zastupitelé rozhodli o vypsání nového.
- Udělení licence pro ČSAD POLKOST, spol. s r. o. pro linky 100381 Praha, Háje – Kutná Hora a 100387 Praha, Háje – Uhlířské Janovice.

Zastupitelé vzali na vědomí:

Zastupitelé odsouhlasili:

- Rozpočtové opatření č. 7/2017 a 8/2017.
- Dohodu o změně veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi městem Kostelec nad Černými lesy a obcí Louňovice – zajišťování výkonu přenesené působnosti ve věcech přestupků. Důvodem změny je uvedení smlouvy do souladu s novými obecně závaznými právními předpisy.
- Rozhodnutí o zrušení výběrového řízení na veřejnou zakázku malého rozsahu na služby s názvem: „Projektová dokumentace, inženýrské činnosti a autorský dozor pro akci – Rozšíření a intenzifikace ČOV Louňovice“. Do výběrového řízení byla podána pouze jedna nabídka, která nesplnila požadavky výzvy a zadávací dokumentace a z tohoto důvodu byla vyloučena. Z tohoto důvodu byl zadavatel nucen zrušit výběrové řízení.

V pátek 27. října 2017 proběhlo v sále hotelu U sv. Huberta veřejné zasedání, na kterém byla shrnuta práce zastupitelstva a události v obci za období od posledního veřejného zasedání zastupitelstva konaného 4. 11. 2016. V tomto období proběhlo celkem 24 řádných zasedání, frekvence je 1x za 14 dnů, o prázdninách 1x za 3 týdny, účast zastupitelů je 88 %.

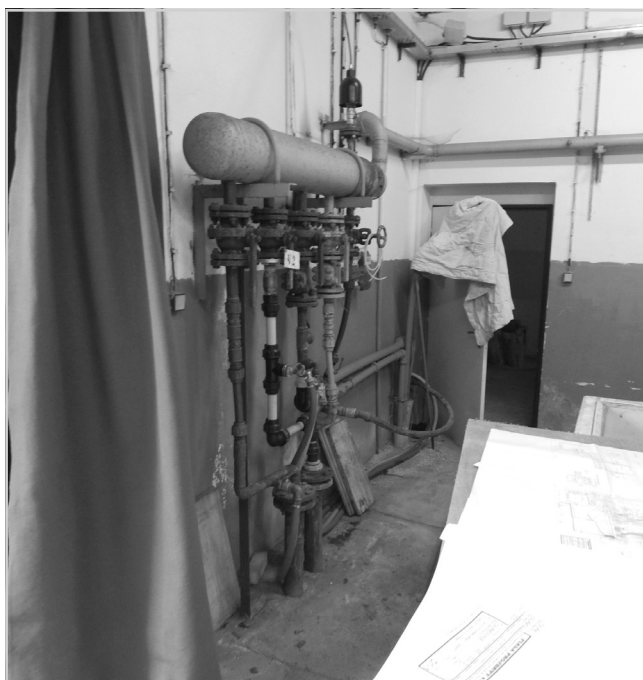
Zasedání se kromě zastupitelů zúčastnilo 24 občanů. Zápis z veřejného zasedání, stejně jako všechny zápisy z jednání zastupitelů jsou transparentně uveřejněny na adrese:

<http://www.lounovice.cz/urad-obce/uredni-deska/>.

Rekonstrukce úpravy vody

V Louňovicích byl s dostatkem pitné vody problém odedávna. Celá řada studen vysychala, a proto se pitná voda musela vozit. Zvláště v sušších obdobích roku se s pitnou vodou muselo opravdu šetřit.

Veřejný vodovod byl snem mnoha generací louňovických občanů. Od konce sedmdesátých let probíhal v obci hydrogeologický průzkum pro zjištění míst,

odkud by se dala voda čerpat, a jako nejvýhodnější se ukázala údolní niva mezi rybníky Louňovický a Pařez. Sice byly v roce 1979 vyvrtány první tři studně HJ 1, HJ 2 a HJ 3 (v posledním ale není voda a nevyužívá se), ovšem až v roce 1994 se tento sen začal stávat skutečností. Byla uvedena do provozu úprava vody a vodovodní řady se postupně rozrůstaly do jednotlivých ulic v obci. První úprava byla velmi jednoduchá. Voda procházela přes tlakový pískový filtr, pak přes provzdušňovací kolonu, kde docházelo k odstranění radonu. Proces úpravy vody byl zakončen hygienickým zabezpečením pitné vody chlornanem sodným.

Po změně norem na pitnou vodu došlo v roce 2004 k doplnění technologie o tři anexové filtry, mající za úkol snížit objemovou aktivitu alfa a vytěsnit uranové komplexy z upravované vody. Zároveň byl uveden do provozu další vrt HJ 4. Celkový výkon této úpravy byl 3,5 l/s. Od zahájení provozu našeho vodovodu nám ho spravovala Vodohospodářská společnost Benešov. Od 1. 1. 2011 si provozujeme vodovod a kanalizaci sami ve vlastní režii.

V roce 2011 jsme naši vodovodní soustavu připojili pomocí skupinového vodovodu Svazku obcí Region Jih na vodu ze Želivky. V roce 2012 se nám podařilo po několikaletém jednání o věcném břemeni s vlastníkem pozemků Českou zemědělskou univerzitou v Praze zkolaudovat další dva vrty HJ 5 a HJ 6. Tím se zvýšil maximální povolený odběr podzemní vody na 5,56 l/s. Se vzrůstajícím počtem obyvatel (v roce 1994 – 384, v roce 2017 – cca 1150) a zvyšujícími se dodávkami vody do obce vyvstala potřeba celkové rekonstrukce úpravy vody, neboť stávající technologie úpravy plně nevyhovovala moderním postupům při chemické úpravě vody. Nebyla řešena problematika odstraňování železa a manganu a zároveň byla nevhodně navržena posloupnost jednotlivých stupňů hygienické úpravy pitné vody. Stávající maximální průtok úpravnou byl 3,5 l/s. Hrubé nečistoty se zachycovaly na pískovém filtru, na speciálních anexových filtrech se zachycovaly radioaktivní látky (uran, radium) a radon byl odstraňován v provzdušňovací koloně. Proces byl zakončen hygienickým zabezpečením (dezinfekcí) vody dávkováním chlornanu sodného. Takto upravená voda byla dodávána ke spotřebiteli. Nejprve byla soustředěna v úpravně v akumulární komoře o objemu 90 m, odkud se distribuovala do vodovodních řadů a zároveň plnila věžový vodojem za hřbitovem o objemu 60 m³. Přestože úprava byla na konci technické i morální životnosti, ubezpečuji, že dodávaná pitná voda byla vždy kvalitní, což potvrzovaly pravidelné rozborů prováděné nezávislou akreditovanou laboratoří.

V letech 2014 a 2015 se zhotovovala projektová dokumentace, probíhalo územní a stavební řízení. V lednu 2016 byla podána na Státní fond životního prostředí žádost o dotaci na Rekonstrukci úpravny vody v Louňovicích. V květnu 2016 nám přišlo oznámení ze SFŽP, že náš projekt byl zařazen do programu. V červenci byla zahájena veřejná soutěž na zhotovitele stavby, v prosinci byla soutěž ukončena a v lednu 2017 jsme podepsali

Smlouvu o dílo na rekonstrukci úpravny vody s firmou G-servis Praha, s. r. o. s dohodnutou cenou za provedení díla 9.879.592,82 Kč bez DPH; cena díla včetně DPH činí 11.954.307,13 Kč a termínem dokončení 15. 8. 2017. V červnu 2017 nám bylo SFŽP konečně zasláno rozhodnutí o přidělení dotace ve výši max. 5.754.141,80 Kč. Na začátku popisu nové technologie je třeba podotknout, že z původní technologie zůstaly pouze dva anexové filtry a plastová nádrž na eluát (odpad z praní anexových filtrů). Součástí nového technického řešení jsou také stavební úpravy pro osazení nové technologické linky úpravy. Nová technologie úpravy vody má kromě stávajících fází (v jiném sledu) také některé nové. Surová voda z jednotlivých vrtů se smísí a teče nejprve do nového provzdušňovacího zařízení k odstranění radonu. Pak natéká do dvou nových reakčních nádrží. V první nádrži se dává soda a chlornan sodný, ve druhé roztok manganistanu draselného. Oba procesy společně vedou k vysrážení železa a manganu, které spolu s dalšími hrubými nečistotami zachytí nejprve nový pískový filtr. Definitivní odstranění nerozpustných látek zajistí nový aktivovaný filtr. Po odstranění mechanického znečištění se radioaktivní látky zachytí

na stávajících anexových filtrech, které prošly modernizací a úprava je opět zakončena dezinfekcí. Součástí rekonstrukce byla výměna veškeré elektroinstalace, nové prostupy do akumulace vody, včetně výměny zkorodovaných trubek za nerezové, mezi úpravnou se položily nové kabely na jejich ovládání.

Vzhledem k nedostatečnému objemu současné kalové jímky byla tato zrušena a za úpravnou byla vybudována nová o objemu 25 m³. Z důvodu nepříznivých geologických podmínek v místě uložení jímky se musel změnit typ jímky a musela se změnit hloubka jímky z 5 m na 3 m. Z důvodu výroby nového typu jímky se prodloužil i termín dokončení celé stavby z 15. srpna do 10. října 2017. Termín dokončení byl přes drobné nedodělky (hlavně terénní úpravy a oplocení) dodržen.

V průběhu stavby došlo po dohodě všech zainteresovaných stran k úpravám projektu tak, aby výsledná podoba úpravy byla zcela optimální. Celý proces s výjimkou praní anexových filtrů je tak plně automatizován a je řízen počítačem. Náklady stavby se tímto zvýšily z 9.879.592,82 Kč bez DPH na konečných 10.170.396,84 Kč bez DPH. Na konci října, po ukončení a proplacení veškerých faktur jsme SFŽP požádali o proplacení dotace. Předpokládaný termín proplacení je v prvním čtvrtletí roku 2018.

Celkové náklady za rekonstrukci úpravný vody, které tvoří náklady za stavební práce, projektovou dokumentaci, autorský dozor, technický dozor, administraci dotace a správní poplatky, se vyšplhaly na 11.088.044,26 Kč. V průběhu realizace rekonstrukce jsme řešili i problém s odlišným chemickým složením jednotlivých vrtů. Zvláště u vrtů HJ 5 a HJ 6, které jsou od sebe vzdušnou čarou vzdáleny pouze 160 m. V jednom je více manganu, ve druhém zase železa. Technickým problémem spočíval v tom, že oba vrty s úpravnou spojovala pouze jedna trubka. Takže jsme při různé vydatnosti vrtů, nebyli schopni zajistit na vstupu do úpravný konstantní složení „směsné vody“. To je potřeba pro nastavení dávkování chemie pro úpravu vody. Na tento projekt „Samostatný výtlak z vrtu HJ 5“ (stávající trubka z vrtu HJ 5 a HJ 6 zůstane pro vrt HJ 6 a z vrtu HJ 5 bude do úpravný položena nová trubka) jsme však dotaci nezískali. Rozhodli jsme se, že pro optimalizaci nové technologie úpravný vody tuto stavbu realizujeme i bez dotace. Na zemní práce jsme vysoutěžili firmu CADWELL s. r. o.

za 490.000 Kč, ostatní práce jsme řešili svépomocí. Průběh prací na pokládání nové trubky pro HJ 5 jste asi zaregistrovali všichni, kteří využíváte Jevanskou ulici k procházkám podél rybníků Pařez a Vyžlovský. Zemina z výkopu Vám znepříjemňovala chůzi od července do konce října, kdy byly výkopy zahrnuty. Protože hutnění zeminy ve výkopech z důvodu nepříznivého deštivého počasí nebylo optimální, je více než pravděpodobné, že si přes zimu jílovitá zemina sedne, a tak nás na jaře ještě čeká oprava této komunikace.

Vynaložené náklady za zemní práce, trubicí vedení, elektrický kabel, projektovou dokumentaci, technický a stavební dozor a správní poplatky, zatím dosáhly výše 863.450,83 Kč. Z důvodu nedodržení termínu dokončení zemních prací, byla firmě CADWELL s.r.o. snížena odměna o 70.000 Kč na 420.000 Kč

Nová úpravna vody má maximální průtok 5,5 l/s, což je dostatečné množství i pro budoucí rozvoj obce. V současné době sháníme veškerá vyjádření, která jsou potřebná, aby vodoprávní úřad vydal povolení k dodávkám vody z naší úpravný do vodovodního řádu. Věřím, že s kvalitou i chutí „naší“ vody budou spokojeni všichni odběratelé.

Josef Řehák

Volba prezidenta České republiky

Ve dnech **12. a 13. ledna 2018** proběhne volba prezidenta České republiky. Případné **druhé kolo** volby se bude konat **26. a 27. ledna 2018**. Právo volit má státní občan České republiky, který alespoň druhý den voleb, tj. 13. ledna 2018, dosáhne věku nejméně 18 let. Ve druhém kole může volit i státní občan České republiky, který nejpozději druhý den druhého kola volby, tj. 27. ledna 2018, dosáhne věku 18 let. Nevolí cizí státní příslušníci, právo volit má pouze občan České republiky. V obci Louňovice je stanovenou volební místností Obecní úřad Louňovice. Občané mohou volit i mimo místo svého trvalého bydliště, je nutné si včas vyřídit voličský průkaz. O průkaz lze požádat osobně, dopisem či elektronicky. V případně osobní žádosti musí volič přijít na úřad nejpozději do 10. ledna do 16.00 hodin. Není nutné předem vyplňovat žádný formulář, žádost si na obecním úřadě poznamenáme, a tím je dostatečně zaevidovaná. Voliči mohou žádat o vydání průkazu také písemně, v tomto případě je ale nutné k žádosti připojit svůj úředně ověřený podpis. Dokument nemá ustálenou formu, mělo by se v něm ale objevit jméno, datum narození, trvalá adresa voliče, číslo občanského průkazu a případně telefonický nebo e-mailový kontakt. Volič uvede, jak si vydaný průkaz vyzvedne. Buď může na úřad přijít osobně, nechat si doklad zaslat poštou (v tom případě je třeba uvést adresu, na kterou má být doklad zaslán), nebo převzetím pověřit někoho, komu udělí plnou moc, ovšem i v tomto případě, se svým úředně ověřeným podpisem. Písemná žádost musí na obecní úřad dorazit nejpozději do 5. ledna. O průkaz lze žádat také prostřednictvím datové schránky. Obecní úřad začne průkazy vydávat a rozesílat nejdříve 29. prosince. Volební lístky obdržíte na adresu svého trvalého bydliště. Lístky budou doručeny nejdéle jeden den před začátkem voleb. Pokud svou sadu lístků neobdržíte nebo dojde k jejich poškození, sady volebních lístků budou k dispozici také ve volební místnosti. V případě, že proběhne druhé kolo volby, volební lístky obdržíte přímo ve volební místnosti. Pro druhé kolo volby nebudou volební lístky doručovány adresně.

Dana Kodejšová

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 20.-21. 10. 2017 výsledky v obci Louňovice

Pořadí	volební strana	počet hlasů	%
1	ANO 2011	146	23.59
2	Občanská demokratická strana	110	17.77
3	Česká pirátská strana	102	16.48
4	TOP 09	66	10.66
5	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	48	7.75
6	Svoboda a přímá dem. - T. Okamura	44	7.11
7	Strana svobodných občanů	24	3.88
8	Česká strana sociálně demokratická	21	3.39
9	KDU - Československá strana lidová	19	3.07
10	Komunistická strana Čech a Moravy	17	2.75
11	Strana zelených	9	1.45
12	REALISTÉ	5	0.81
13 - 15	SPR-RSČ M. Sládka	2	0.32
13 - 15	Cesta odpovědné společnosti	2	0.32
13 - 15	Česká strana národně sociální	2	0.32
16 - 17	ROZUMNÍ - stop migraci a diktátu EU	1	0.16
16 - 17	Blok proti islamizaci - Obrana domova	1	0.16

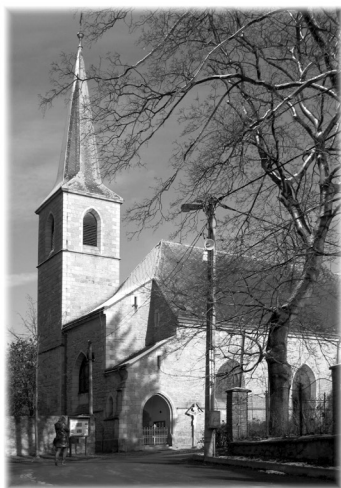
Počet voličů:	805
Počet vydaných úředních obálek:	621
Počet hlasů:	619
Volební účast:	77.14%

VÁNOČNÍ POZVÁNÍ

*Přijďte na vánoční sešlost před Štědrým dnem,
přijďte popít horkého nápoje,
přijďte si pro pečené kaštany a na sousedskou ochutnávku vánočního cukroví.
Přijďte zpívat koledy a popřát si štěstí a zdraví.*

*v sobotu 16. prosince 2017 od 17.30 hodin
v Louňovicích pod Zvoničkou*

Šrdečné pozvání

*Obec Louňovice pořádá
vánoční koncert
v mukařovském kostele
Nanebevzetí Panny Marie
v podání sólistů a členů
Státní opery Praha
ve středu 27. prosince 2017 od 15.00 hodin*

Dobrovolné vstupné bude věnováno na opravy kostela v Mukarově

KALENDÁŘ AKCÍ NA ROK

▶▶▶2018◀◀◀

Akce:	Termín:	Místo:	Organizuje:
<i>Louňovická brusle</i>	leden	Louňovák	Josef Řehák
<i>Přednáška staromilců</i>	leden	restaurace U Henců	Otto Krutský
<i>Sportovní ples</i>	10. 2.	U sv. Huberta	TJ Slavia
<i>Dětský karneval</i>	24. 2.	U sv. Huberta	Martina Staňková
<i>Maškarní zábava</i>	17. 3.	restaurace U Henců	Mazlici
<i>Malování vajíček</i>	30. 3.	obecní úřad	Jana Kodejšová
<i>Uklid'me svět</i>	duben	u obecního úřadu křižovatka „Y“	Marie Boudová Božena Petruželová
<i>Stavění máje</i>	30. 4.	hřiště TJ Slavia	Mazlici
<i>Čarodějnice</i>	30. 4.	hřiště TJ Slavia	Ivana Hřebcová
<i>Kuličkáda</i>	12. 5.	hřiště Lesní ul.	Mazlici
<i>CEEKL</i>	květen	pod Zvoničkou	Ivan Petružela
<i>Den dětí</i>	2. 6.	hřiště O.S. Sportklub	Dana Kodejšová
<i>Beseda s pamětníky</i>	2. 6.	restaurace U Henců	Josef Řehák
<i>Malování na návsi</i>	2. 9.	K Horní návsi	Marie Boudová
<i>Fáborkový pochod</i>	září	Voděradské bučiny	Mazlici
<i>Koloběžkový závod</i>	22. 9.	K Horní návsi	Pavel Čadil
<i>Odznak všestrannosti</i>	28. 9.	hřiště O.S. Sportklub	Ivan Petružela
<i>Běh Voděradskými bučinami</i>	29. 9.	hřiště TJ Slavia	Bohumil Paleček
<i>Turnaj v pétanque</i>	28. 10.	hřiště O.S. Sportklub	Božena Petruželová
<i>Drakiáda</i>	říjen, listopad	hřiště TJ Slavia	Mazlici
<i>Lampionový průvod</i>	3. 11.	Horní náves	Dana Kodejšová
<i>Mikulášská besídka</i>	1. 12.	U sv. Huberta	Dana Kodejšová
<i>Rozsvícení vánočního stromu</i>	2. 12.	Horní náves	Josef Řehák
<i>Vánoční zpívání</i>	22. 12.	pod Zvoničkou	Ondřej Cutych
<i>Vánoční koncert</i>	prosinec	mukařovský kostel	Josef Řehák

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

Fáborkový pochod – Strašidelný les 2017

Fáborkový pochod v Louňovicích se stal už tradiční akcí pořádanou obecním úřadem a Mazlíky. Každý rok se snažíme vymyslet jiné téma a po loňských olympijských hrách se sportovní tematikou jsme se vrátili k velmi oblíbeným pohádkám, a to konkrétně ke strašidlům.

Aktivně se opět zapojily naše velké děti (některé již na prahu dospělosti), které se převlékly za strašidla, připravily úkoly a čekaly na stanovištích.

Účastníci zapsaní v modrém stanu obdrželi soutěžní kartičku. Hned u závory je čekala střelba z obřího praku na divočáka – letos v novém kabátku.

Děti se pak mohly vydat po červených fáborech. Na stanovištích musely plnit nejrůznější úkoly, za které dostaly samolepku do kartičky. U muží je čekala chůze poslepu podél nataženého lana, strašidelné Monster High panenky připravily hod na kelímky. Dr. Frankenstein požadoval sestavení lidského těla, čarodějnice nutily děti „lítat“ na koštěti a vodníci otestovali přesnost dětí při „lovení ryb“. Nakonec stačilo u Bílé paní vyjmenovat několik pohádek a vrátit se po modrých fáborech zpět.

Komu se podařilo splnit všechny úkoly, sesbírat samolepky a vrátit se zpět k modrému stanu, dostal diplom, cukrovou vatu a balíček s odměnami.

Letošní akce se přes nepříznivou předpověď počasí nakonec vydařila, i když minulé dva ročníky se těšily o něco větší účasti.

Děkujeme všem pořadatelům a účastníkům a věříme, že se Vám letošní Strašidelný les líbil.

Vaši Mazlíci a Obecní úřad Louňovice

Koloběžkový závod

V lokalitě „Střed“ jsme již po několikáté závodili na koloběžkách. Sobotní odpoledne 30. září bylo krásně a slunné počasí, které opravdu přálo všem sportovním aktivitám. Krátce před třetí hodinou už se na startu hlásilo 19 odvázných a odhodlaných dětských závodníků. Tentokrát se ovšem v nelíostném klání utkali i čtyři tatínkové.

Všichni účastníci byli rozděleni podle věku do pěti kategorií. Jako první se na trať vydali naši nejmladší – někteří teprve dvouletí – závodníci na odstrkovadlech. Závodili dva kluci a tři holčičky. Za mohutné podpory a povzbuzování rodičů i všech přihlížejících dokončili dlouhou a náročnou trasu všichni.

Ve druhé skupině jeli předškoláci do šesti let, jeden kluk a šest holčiček. Až na jednu drobnou kolizi zvládli jízdu všichni v krásných časech. V kategorii školáků od sedmi do deseti let závodilo pět dětí, tři děvčata a dva kluci. Souboj to byl vyrovnaný a časy dojezdů srovnatelné.

Nejstarší závodníci se utkali ve čtvrté kategorii, v souboji dívka proti chlapci, neboť byli přihlášení pouze dva zájemci, a to hned sourozenci! Napínavý závod skončil vítězstvím chlapecké poloviny dvojice, ale pouze s nepatrným rozdílem tří vteřin. Poslední ka-

tegorií byli tatínkové. Předvedli skutečně úctyhodný výkon a do poměření svých sil dali veškeré odhodlání. Na závěr byly vyhlášeny výsledky, každý závodník obdržel diplom, sladkou odměnu a tři nejlepší z každé kategorie byli panem starostou dekorováni medailami. Letošní rok byl na trati 230 metrů nejrychlejší čas 36,94 s

Těšíme se, zda ho někdo v příštím roce překoná.

Martina Staňková

Lampionový průvod

V podvečer soboty 4. listopadu se náves před Kamenickým skanzenem začala plnit dětmi. Co na tom, že se začala snášet tma, vždyť jsme se chystali na lampionový průvod! Rozzářené dětské tváře osvětlovaly nádherné lampiony, lucerničky a všemožná světýlka. Na přivítanou děti dostaly barevné balonky a po 17. hodině jsme již mohli všichni vyjít ve velkém a početném průvodu do louňovických ulic. Mnoho dětí přišlo v krásných a nápaditých kostýmech, kterým jsme se celý večer obdivovali.

Veliké a velmi milé překvapení přichystala rodina Lázníkových, která umístila u svého domu kouřící osvětlenou dýni, která vydávala opravdu děsivé zvuky. Když si ji všichni zúčastnění důkladně prohlédli, pokračovali jsme k dubu sv. Václava na „Střed“, kde si děti pod dohledem svých rodičů zapálily prskavky.

Na samý závěr večera pan starosta připravil pestrobarevnou, ohnivou podívanou. Poté jsme všichni odešli zahřát se domů. Všem, kteří nám s organizací a poklidným průběhem akce pomáhali, velmi děkujeme.

Obecní úřad Louňovice

DEPOZITUM
BERUŠKA

&

**SBÍRKA
PRO BERUŠKU**

Již po sedmé jsme pořádali sbírku pro psí depozitum Beruška z Horních Chvatlin. V sobotu 30. září za účasti stříhačského salonu z Prahy-Háje jsme do útulku odváželi deky, ložní prádlo, granule, matrace, peřiny, pár dobrot a předali jsme 300 Kč.

Nejvíce se opět vybralo dek a prádla, až je nám líto, že psům nepřivážíme více dobrot, granulí a konzerv. I tak jsme ale samozřejmě za každý dar vděční.

Od listopadu opět proběhne prodej kalendářů v říčanském květinářství Sluníčko, tentokrát budou nejen nástěnné, ale také stolní.

Všem dárcům moc děkujeme a zase se na Vás v novém roce těšíme.

Přejeme krásné pohodové vánoční svátky a hlavně zdraví v novém roce!

za Spolek staromilců Zlata Uzlová

Foukalo!!!

Termín letošní drakiády byl stanoven tak, aby nekolidoval ani s dětskými divadelními představeními v sále U Huberta, ani s fotbalovými zápasy na hřišti. Možností opravdu moc nebylo a jak se přibližoval termín 5. listopadu, rostly obavy o vývoj počasí. V posledních ročnících nám přšelo, sněžilo a hlavně nefoukalo. Ovšem nedělní ráno bylo jiné, překvapilo nás slunečno a mírně větrno. Jen, aby to vydrželo!

Mazlíci připravili na sále U Huberta montovnu létavců a čekali, kolik zvědavých potomků přemluví své rodiče k účasti a pomoci při stavbě. Bylo připraveno 40 koster draků, nařezané papíry, nastříhané provázky, krepové papíry, barvy, lepicí materiál, sešivačky, špulky s vlasem atd. Celkem 18 dětí si dráčky pěkně vyzdobilo a pomohlo při sestavování. Všichni stavitelé si moc přáli své výtvary ihned vyzkoušet, a tak následoval přesun na hřiště. Mírná rychlost větru krásně prověřila stavitelský um. Drtivá většina exemplářů se vznesla a vytrvale poletovala vzduchem. Pestrou škálu čerstvě vyrobených draků doplnilo i několik profesionálně vyrobených kolegů.

Oproti minulým ročníkům bylo upuštěno od pečení brambor v popelu. Důvodem byla opakovaná nepřízeň počasí. Sice si pár malých účastníků vzpomnělo, že by měli chuť na pečenou bramboru, ale obecním úřadem zajištěné buřty a jablka jim názor hbitě změnili. Opékaly se nejen buřty, ale velký zájem byl o pečená jablka a chléb. Velká deviza plápolajícího ohně oproti hromadě popela byla především v poskytovaném teplu, které postupně začala využívat většina zúčastněných.

Letošní drakiáda se vydařila zejména díky slunečnému a optimálně větrnému počasí. Jak by asi dopadla drakiáda před týdnem, kdy celou republiku bičovala intenzivní vichřice?

Děkujeme všem organizátorům a zúčastněným.

Obecní úřad Louňovice

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Začátek školního roku 2017/2018 začal v první třídě Rybičky jako vždy adaptací nově příchozích dětí. Pro letošní školní rok jich bylo přijato devět. První týden pobývaly tyto děti v rámci adaptačního programu ve školce většinou kratší dobu - odcházely okolo desáté hodiny s rodiči domů. Doba jejich pobytu se postupně prodlužovala a ony si tak lépe mohly zvyknout na nové prostředí, kamarády a zaměstnance školky. Brzy se začaly zapojovat do her a dalších činností, i když sem tam ještě nějaká slzička ukápla. Druhou třídu Želvičky navštěvují kromě jednoho děvčete samí předškoláci, které za rok čeká první třída ZŠ.

Po rozloučení s babím létem jsme přivítali podzim. Začátkem října jsme oslavili Den zvířat“ Zvířátkovým karnevalem. Již tradičně jsme navštívili zvířátka u Henců, k jejich svátku jsme jim donesli zeleninu a suché pečivo. V rámci projektu Státní veterinární správy navštívily naši školku paní veterinářky, které s sebou přivezly dvě želvičky a malého králíčka. Děti se dozvěděly, jak se správně o zvířátka starat, jak se pozná, kdy jsou nemocná, ale i to, že mohou být nebezpečná.

V programech environmentální výchovy se děti v obou třídách seznámily s využitím ovčího rouna. V Rybičkách se s nimi paní učitelky pustily do výroby veselých šneků z vlny, v Želvičkách se uskutečnil program Muzea Říčany „Přadlena Pavlína“. Chlapci a děvčata si z rouna vyrobili kuličku, jejíž výroba, ač by se to nezdálo, je docela pracná.

Od začátku října začaly všechny děti pracovat v kroužku keramiky „Tvoříme z hlíny“, který je součástí předškolního vzdělávání v naší mateřské škole. O prázdninách jsme zakoupili keramickou pec, hlínu a glazury a už se těšíme, co všechno vytvoříme.

S měsícem říjnem jsme se rozloučili dýňovými slavnostmi. Dopoledne jsme vydlabali dýně a vyrobili jsme z nich společně s dětmi strašidelné lucerny. Paní kuchařky uvařily k obědu dýňovou polévku (jako vždy vynikající) a na odpoledne upekly chutný

Nezapomněli jsme oslavit „Den stromů“. Děti vyrobily z přírodnin ozdoby a ozdobily s ním nejstarší strom v našem lesíku – vysoký statný dub. Nejen žaludy, ale

dýňový perník. Dýňové slavnosti totiž pokračovaly. Ve společnosti rodičů a sourozenců si děti v obou třídách vyráběly papírovou plošnou loutku dýně a ze

i jiné dary podzimní přírody, jsme vyžívali při různých hrách, manipulaci a poznávání. Rybičky si povídaly o zelenině, z brambor si připravily placky. V Želvíčkách jsme použili přírodniny v předmatematických představách při procvičování orientace, z vylišovaných listů děti vytvořily zajímavá výtvarná díla.

zavařovací sklenice dýňovou lucerničku. Navečer, již do tmy, odcházeli všichni domů a spokojeně si mohli posvítit na cestu.

Dopisuji tento článek a uvědomuji si, že už poněkoli-
likáté dnešní den slyším otázku, zda přijede svatý

Martin na bílém koni – dnes (je 11. listopadu), nebo snad v pondělí? Já to vím přesně – k nám do školky přijede určitě v pondělí. Budeme si s dětmi totiž hrát kolektivní hru „Za sněhovou vločkou svatého Martina“. Podzim nám plody již nadělil a pomalu přichází čas splněných přání. Dovolte mi proto, abych Vám všem popřála za celý kolektiv naší mateřské školy klidné a pohodové, šťastné a veselé vánoční svátky, do nového roku pak vše nejlepší.

Bohumila Nováková, ředitelka MŠ

►► ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY ◀◀

Čtvrt roku sem, čtvrt roku tam a já článek napsat mám.

Září, říjen za námi a Vánoce před námi.

Děti školu začaly, i pár dní prázdnin si užily.

Vánoce se již kvapem blíží, to budou mít děti volno větší.

Ve sněhu se vydovádí, koulování, sánkování a pro starší v lese prima běžkování.

Na Vánoce se všichni těší, že si pěkně zalenoší, pohádky, povídání s přáteli, nebo jen tak ležet s knihou v posteli.

Konec snění, veršování, zde je něco málo informací. Během září do knihovny přišlo celkem 125 čtenářů a vypůjčilo si 425 knih. V říjnu si 88 čtenářů zapůjčilo 279 knih. To již chataři připravili chaty na zimu a vrátili se do svých domovů. První listopadový pátek však do knihovny přišlo 33 čtenářů a vypůjčilo si 112 knih, z toho bylo 26 knih dětských. Je vidět, že malé děti pomalu dospívají a jak ve škole začnou s učením prvních písmenek abecedy, jejich touha po vědě, co je

v knihách za příběhy ukryto, je silnější, a tak požádají rodiče o návštěvu knihovny, kde si sami vybírají knihy, které se jim líbí. Tímto malým dětským čtenářům děkuji za návštěvu a přeji jim, aby v knihách našli vždy vše, co hledají a zajímá je.

Velké díky patří i dospělým čtenářům, bez nichž by moje práce v knihovně neměla žádný smysl. Vždyť díky nim knihovna zde v Louňovicích funguje, a to jak díky jejich pravidelným návštěvám, tak i dáváním tipů na nové a zajímavé tituly pro naši knihovnu.

Všem přeji pěkné poslední podzimní dny, v zimě sněhu tolik, aby si vyznavači zimních sportů sněhu užili do sytosti a aby ostatním nenadělal moc starostí.

Hezké vánoční svátky a v novém roce pevně zdraví, štěstí a kolem sebe lidi dobré vůle.

Na setkání s vámi v naší knihovně se těší knihovnice

Marie Danielová

Běh voděradskými bučinami

Čtyřicítka běžců a patnáct běžkyň přišlo 30. září 2017 změřit své síly na již 12. ročník přespolního Běhu Voděradskými bučinami, běžeckého závodu na 15 km se startem u hřiště TJ Slavia v Louňovicích. Závodníci běželi celkem v sedmi věkových kategoriích, tři pro ženy a čtyři pro muže. Ale některé starší kategorie svojí téměř mizivou účastí vybízejí k přehodnocení, zda má ještě smysl tyto kategorie vůbec vyhlašovat.

I letos přivítalo sportovce krásné slunečné počasí, které jen zvýrazňovalo krásu podzimních Voděradských bučin.

Závodníky přivedl do cíle již třiašedesátiletý Miloš Smrčka z Říčan, který se jako jediný dostal s časem pod hodinu. Následovali tradičně velmi dobří čtyřicátníci s vyrovnanými časy těsně nad 60 minut.

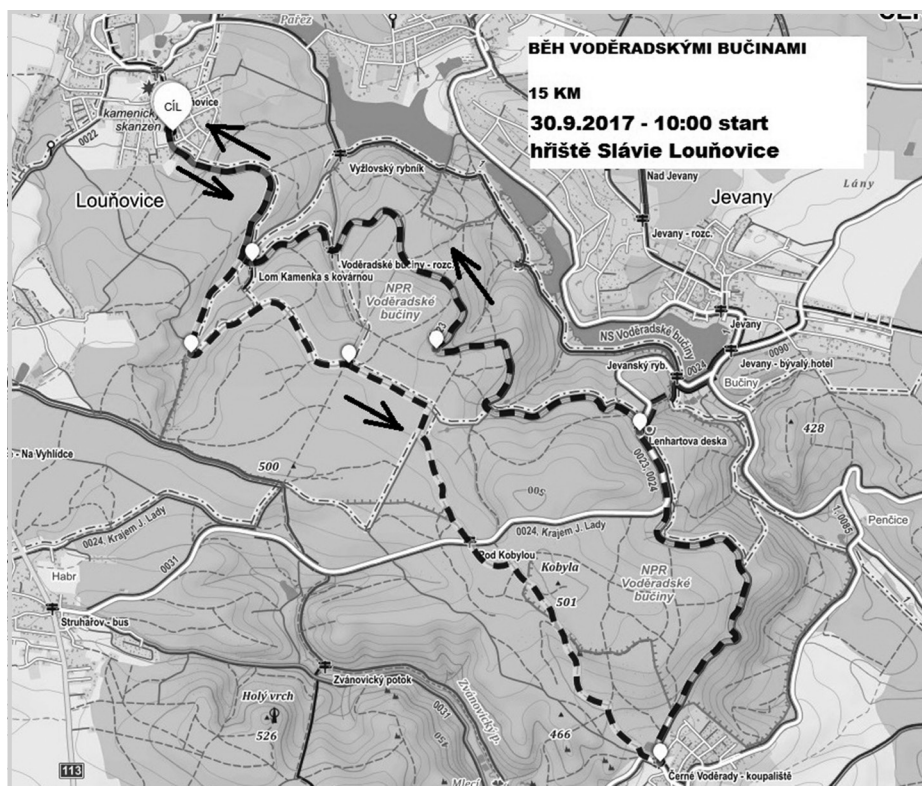
I místní opět změřili své síly s běžci z okolních obcí Babice, Kozojedy, Oleška apod. Letos startovalo pět Louňováků a jedna Louňovačka. Pořadí v cíli: Jakub Čadil, David Král, David Kolář, Michal Zvoníček, Gabriela Slavičková, Eda Zábřeský.

Všichni účastníci ocenili nejen nádhernou trať zbarvenými podzimními Voděradskými bučinami, ale i bohaté občerstvení.

K tradičním věcným cenám, Bohemka pro vítěze kategorií a kvalitní vína s přívlastkem, přibýly letos i finanční odměny v celkové výši 5.000 Kč pro patnáct běžkyň a běžců v pěti kategoriích.

Děkuji za podporu z OÚ Louňovice, Martině Staňkové a Daně Řehákové, dále Dáše a Alence.

Bohumil Paleček

OVOV - Odznak všestrannosti olympijských vítězů 2017

Ve čtvrtek 28. září, na svatého Václava, jsme uspořádali na sportovním hřišti soutěž rodinných dvojic ve vybraných disciplínách. Dvojce musí mít rodinný vztah, nejlépe dobrý vztah hodného dítěte a starostlivého rodiče. Mohou být i sourozenecké dvojice, nebo prarodiče s vnoučaty, nebo různé varianty výše uvedených vztahů.

Disciplíny byly následující:

- **4 atletické**, – běh na 60 m, skok do dálky, hod 150g míčkem, běh na 1000 m (alternativa k driblingu)
 - **1 gymnastická** – přeskoky švihadla
- **1 herní** – dribling s míčem mezi dvěma metami (alternativa k běhu na 1000 m)
- **2 testy výbušné síly** – hod 2kg medicinbalem obouruč přes hlavu vzad, trojskok snožmo z místa
 - **3 testy dynamické síly** – shyby na šikmé lavičce, kliky, leh-sedy

Kvůli termínové kolizi s fotbalovým turnajem, chyběli kluci a tátové, navíc státní svátek vyšel na čtvrtek. I tak nás bylo pět soutěžících dvojic. Příjemné sportovní odpoledne vytvořily především děti. Z fotografií můžete vyčíst to zaujetí v akci i při sčítání výsledků.

**pod patronací olympijských vítězů
Roberta Změlíka a Romana Šebrleho**

Výkony se přepočítávají podle věku od 7 do 66 let. Každý sportovní výkon má svou bodovou hodnotu a podle věku je oceněn zlatým, stříbrným nebo bronzovým odznakem. Zvítězili Michalka Kelemenová a Ivan Petružela s výkonem 6919 bodů. Druzí byli vítězové prvního ročníku Tereška a Karel Danielovi s výkonem 6369 bodů. Takže jsme zůstali těsně pod bronzovým odznakem, jehož hodnota je 7500 bodů. Na druhou stranu je potřeba připomenout, že v soutěžích OVOV na všechny disciplíny mají dva dny.

A tak si uznání zaslouží všichni, protože udělat všech 10 disciplín během jednoho odpoledne představuje samo o sobě skvělý výkon.

Velký dík patří Daně Kodešové, protože bez soutěžních kartiček a bez rozhodčích by výsledky nešlo spočítat.

Zvláštní ocenění si zaslouží Karel Máslo, který nejenom že pomáhal jako rozhodčí, ale navíc běžel 1000 m. A oproti loňskému roku se zlepšil.

Takže opět na viděnou na svatého Václava v roce 2018.

Ivan a Božena Petruželovi

Den státnosti a hra pétanque

28. října 2017 byla sobota a státní svátek - 99 let od konce rakousko-uherské nadvlády nad lidem českým, moravským a slovenským. Turnajem Pétanque v blízkosti lípy státnosti a kamenu v Louňovickách, na němž je zvěstováno, kdy a proč byla lípa zasazena, jsme si tento svátek připomněli. Také jsme vzpomněli na to, že ve Francii skončila 1. světová válka tzv. Pařížskou mírovou konferencí.

V Louňovickách, kde lípa státnosti již devátým rokem roste, byla letos docela zima. Na turnaji v pétanque se nás sešlo čtrnáct, a tak jsme se rozdělili do dvou družstev po sedmi hráčích. Je to proti soutěžním pravidlům, ale nikoliv proti vlastní hře a zábavě. Utkal se tým obce, vedený starostou, a tým Sportklubu, vedený veselým Láďou Veselým.

Zde jsou upravená pravidla: Každý v týmu má dvě koule, které si pozná a hlídá. Do hracího pole se vhodí malý žlutý košonek (prasátko). První tým (obce) hodí první kouli. A vede, protože tato koule, ať dopadne kdekoliv, je nejbližší košonkovi. Takže hází druhý tým (sportklub) dokud jejich koule není košonkovi blíž

než koule prvního týmu (obce). A pak zase hází první tým (obce). Takto se týmy podle úspěšnosti střídají až do vhození všech prvních koulí. Následuje přeměřování, kdy se určí čtyři koule, které jsou košonkovi nejbližší, a jejich vrhači pak házejí při druhém kole jako poslední.

Nastává vhažování druhých koulí. Začíná tým, který je dál od košonka. A tým hází tak dlouho, dokud nemají svou kouli blíže košonkovi než druhý tým. Poslední hází nejlepší z prvního kola. Pak následuje druhé přeměřování. A to už se počítají body z dané hry. Vítězný tým získá bod za každou kouli, která je košonkovi blíže než nejlepší koule druhého týmu.

Pravidla popisují detailně proto, abyste si i vy mohli zahrát kdykoliv. Obec nově hřiště na pétanque upravila. I když nový písek nebyl nejlepším řešením pro deštivý podzim, dalo se hrát i na trávě.

Letošním vítězem louňovického turnaje se stal tým Sportklubu vedený Láďou Veselým. Na závěr je potřeba zmínit i úspěšné uplatňování pokročilé strategie – obratné vyražení nejlépe umístěné soupeřovy koule. To náš turnaj i jeho účastníky posouvá o kategorie výš.

Ivan Petružela

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNĚ BLAHOPŘEJEME LOUŇOVICKÝM OBČANŮM OD 60 LET, KTERÍ SLAVÍ KULATINY
A PŮLKULATINY, A VŠEM OSLAVENCŮM NAD 80 LET:

LEDEN 2018

* Karolína Adelová, Pavel Zákostelský, Jiří Holeček, Eva Veselá,
Alena Šrámková

ÚNOR 2018

* Jarmila Vobrová, Jana Vilingerová, Josef Kovařík, Blanka Klokánová,
Zdeněk Kučera, Marie Marešová, Zdeňka Hlávková, Ladislav Veselý

BŘEZEN 2018

* Marie Dicková, Stanislav Bek, Alena Palečková, Libuše Škorpilová,
Miloslava Mejsnarová, Dagmar Váňová

SPOLKY

Podzim s divadlem Dipona

V letním divadle v areálu restaurace U Henců v Louňovicích se za pátým ročníkem Louňovické letní divadelní aktivity zavřela v polovině září fialová opona. Na celý dlouhý rok. Ale hned 24. září se otevřela zelená opona divadla v hotelu U sv. Huberta v Louňovicích. Začala další divadelní sezona DS DIPONA.

Měsíc má zpravidla čtyři soboty. Dvě jsou věnovány dětským divákům, dvě divákům dospělým. Dětem jsme nabídli krásné pohádky, například Dvanáct měsíčků, Šípkovou Růženku či Kašpárkova dobrodružství. Při Pohádce s refrénem byly děti dokonce součástí představení. Mohly si zahrát na jevišti, zpívaly, tančily a soutěžily.

U dospělých diváků měl velký ohlas Shakespearův Sen noci svatojánské, Mirabel a podivná rodina nebo Postel plná cizinců.

Naším divákům jsme v listopadu nabídli premiéru černé komedie Wolfganga Kohlhaaseho Ryba ve čtyřech. Je to pátá premiéra souboru DIPONA.

V prosinci na třetí adventní neděli je připraveno benefiční představení. S našimi diváky si po divadelním představení popřejeme do nového roku a určitě si zazpíváme nějakou koledu. Strávíme společně pěkný adventní čas.

Je konec roku, a tak je na místě přání: Chtěla bych popřát všem našim divákům, i těm, kteří se k nám do divadla teprve chystají.

Takže.

Dětem, samozřejmě hodně dárků pod stromečkem, splnění tajných přáníček.

Dospělým klidné a pohodové dny.

Všem přeji hodně zdraví.

Za DIPONU Eva Brůhová

■ ■ ■ ZAJÍMAVOSTI ■ ■ ■

Domácí Baileys

Rádi občas mlsáte nebo hledáte dárek pro přátele? Mám tu jeden tekutý tip: domácí baileys s příchutí kokosu.

Suroviny:

2 plechovky kondenzovaného slazeného mléka (Salko Karamel)

2 krabičky neslazeného kondenzovaného mléka

8 lžic strouhaného kokosu

2 vanilkové cukry

500–750 ml rumu (dle chuti)

Postup:

Na suché pánvi opražíme do růžova kokos a ještě teplý ho nasypeme do misky s neslazeným mlékem a dáme na 24 hodin do ledničky macerovat.

Druhý den obsah misky přelijeme přes plátýnko a kokos pořádně vymačkáme.

Kokosové mléko rozmixujeme spolu se zkaramelizovaným mlékem (Salko Karamel) a vanilkovým cukrem. Nakonec do této směsi postupně přidáme rum podle chuti.

A co potom? Přelijeme do lahví, dáme do ledničky a už jen ochutnáváme či darujeme ☺.

Tip:

Výborné je domácí baileys podávané s ledem.

Pokud rádi pijete kávu, zkuste ji obohatit o domácí baileys. Do sklenice na latté dáme 1cl baileys a 1cl kondenzovaného mléka. Tyto dvě složky promícháme a asi tak do 2/3 sklenice doplníme napěněným mlékem. Doprostřed mléka nalijeme espresso. Osvěžující změnou se pro vás káva stane, když na začátek přidáte led.

Dobrou chuť!

Hana Svatošová

■ ■ ■ ■ ■ KAM NA VÝLET ■ ■ ■ ■ ■

WINTERNITZOVA VILA

Když začne sychravé období, táhne to do tepla, ke krbu a horkému nápoji. Výlet v zimě nebo se zimní náladou, to je Winternitzova vila. Kdo se nezaměří jen na architekturu, ale bude se zajímat i o příběh tohoto domu, bude mu přebíhat mráz po zádech.

Bohužel to není v našich dějinách 20. století jediná krásná stavba se stínem temné minulosti. Ublížili jí a její rodině hned dva totalitní režimy. Nechci vás ale děsit. Naopak, to ponaučení vám pomůže uvědomit si, jak dobře se v dnešní době máme.

Rodinnou vilu si nechal v letech 1931-1932 postavit pražský právník Josef Winternitz. Kromě Adolfa Loose se na její realizaci podílel také druhý skvělý architekt Karel Lhota. Vnitřní členění stavby je podle tzv. Raumplanu, dochází tak k propojování místností podle funkce a ne podle podlaží. Vnější plášť budovy ale vnitřní členění neprozrazuje.

V Praze můžete navštívit také známější stavbu architekta Adolfa Loose, Müllerovu vilu ve Střešovicích, o kterou se stará Muzeum hlavního města Prahy. Mladší, menší

a méně známá Winternitzova vila na Smíchově (Na Cihlářce 10) je zpět v rukou potomků stavebníka Josefa Winternitze. Rodina se zasloužila o obnovu a zpřístupnění této kulturní památky. Nejprve jen na omezený čas v rámci různých festivalů jako je například Open House. V současnosti ji můžete navštívit v podobném režimu jako její známější sestru a možná ještě zajímavějším způsobem, pokud využijete nabídku hudebních programů, přednášek nebo výstav. Vše podstatné o vile naleznete na jejích stránkách

www.loosovavila.cz

Eva Uzlová

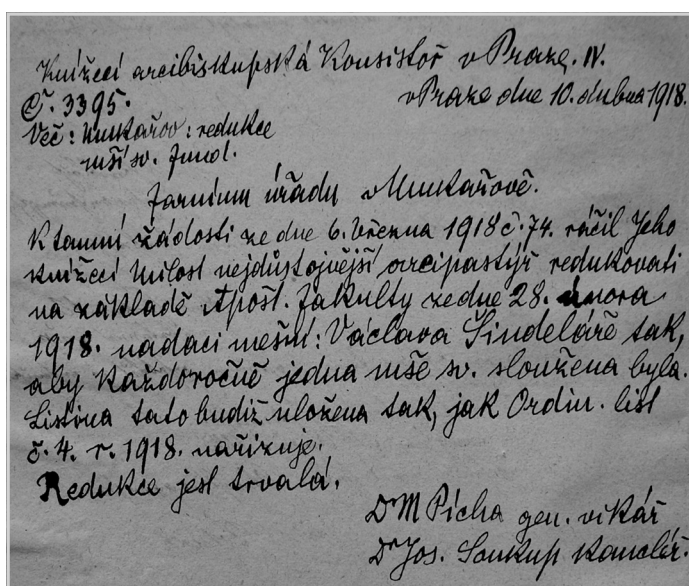
Kostely v našem okolí

Z historie kostela v Mukařově (3.) Správa filiální a samostatná lokalie

Pod správou faráře černokosteleckého

Po odchodu posledního utrakvistického faráře Havla Žlutického, zůstala mukařovská fara neobsazena a byla formálně spravována kosteleckým farářem. Tomu jako farní chrám sloužil kostel v Konojedech, sám později bydlel na vitické faře. Po odchodu utrakvistických kněží byl ale stav církevní správy na černokosteleckém panství neudržitelný. V roce 1624 zde nepůsobil žádný farář a teprve roku 1627 Lichtenštejnové do Kostelce poslali polského dominikána Štěpána Ciborského s nesnadným úkolem obrátit k římskokatolické víře nekatolické obyvatelstvo. Svěřena mu byla správa farností Konojedy s filiálkou Aldašin, Horní Krůty s filiálkou Oleška, Mukařov s filiálkou Kozojedy (později i Tehov), Vitice, Kostelní Stráimelice – dohromady tedy městečko Kostelec a cca 50 vesnic. Nadto působil jako zámecký kaplan. Intenzivnější komunikace s osadníky byla před polovinou 17. století v podstatě vyloučena. Vzhledem k rozsahu administrovaného území farář v mukařovském kostele sloužil mše asi jen několikrát do roka, byl patrně volán ke křtům a pohřbům. Jak často mukařovští farníci chodili k přijímání či ke zpovědi, již není třeba domýšlet. K pochopení farářovy každodennosti stačí jen představa o objížďení 9–10 kostelů v době průchodů vojsk různých stran evropského válečného konfliktu. Do roku 1663 se na postě černokosteleckého faráře vystříдалo 10 kněží, na panství byli za účelem rekatolizace vysíláni misionáři, jezuité i vojsko. Dokladem stále živé víry poddaných je aféra z roku 1668, kdy byla odhalena tajná kázání protestantského duchovního v lesích u Menčic. Jedním z jeho podporovatelů byl i Václav Vodička z Louňovic. Od konce roku 1655 vedli faráři matriky (uloženy v SOA Praha-Chodovec). O tom, jak vlašný měli farníci zájem o zápis do těchto úředních listin vypovídá četnost louňovických obyvatel v prvních matrikách. Z roku 1660 pochází zápis sedláků Hrdinových o narození dce-

ry. Hrdina byl dosazen vrchností a katolická víra byla v jeho postavení vyžadována. Do roku 1685 se zápisy týkající se Louňovic (3-4 obydlená hospodářství) objevují pouze v jedenácti případech (9 narozených, 1 sňatek a 1 úmrtí). Zcela ojedinělé je kostelní obdarování – odkaz kozojedskému kostelu, a to opět Hrdinovými.

Opis povolení mešní redukce, 1918

Kostelecký farář Alexandr Rudolf Sperat (1663–1683) zahájil řadu stabilně působících kněží, kterým se konečně podařilo mezi lidem získat důvěru. K pomoci měl kaplana. Jak se zintenzivněly farářovy či kaplanovy pobyty na filiálkách a jak úspěšné bylo jejich působení, je ale stále otázkou. Následovali jej Jan Antonín Nepauer (1683–1730), kněz oblíbený a veselý, a zejména František Rafael Koriander (1730–1759), potomek aztéckého panovníka Montezumy, předtím zdejší kaplan, horlivý kněz, kazatel a spisovatel, od roku 1735 užívající titulu děkana a ve městě nazývaný „náš nejdobrotivější

pan děkan“. Za jeho působení došlo k významným organizačním změnám. Roku 1730 byla obsazena fara v Krůtech a i s olešskou filiálkou se osamostatnila, v letech 1735–39 byl na kosteleckém náměstí vystaven pod patronací vévodkyně Marie Terezie nový kostel

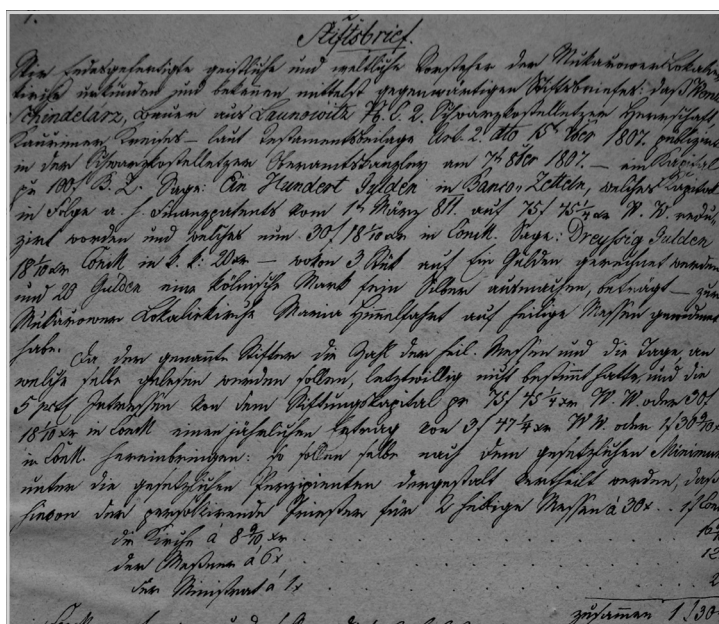
Pečeť mukařovské farnosti, poškozená, 1831.

Andělů strážných a roku 1754 byl povýšen na farní, přičemž konojedský se stal jeho filiálkou. Toho roku se osamostatnila fara vitická, k Řičanům byla oddělena fara mukařovská a nedlouho nato byla ke Stříbrné Skalici připojena fara střímelická. Kosteckému faráři tak zůstaly jen filiální kostely v Aldašíně, Konojedech a Kozojedech. Děkan Koriander ve 30. letech uspořádal majetkové poměry jak kostelecké fary, tak jím stále ještě spravovaných kostelů.

O mukařovském kostele se z předchozí doby nedozvídáme mnoho. Za třicetiletých válek asi značně sešel, zanikla fara, škola, opuštěna byla vlastní osada Mukařov a mimo ni i sousední Žernovka, Vojkov a Janovice, také další farní osady byly prořídle. S aktivitami Františka Koriandra lze roku 1735 spojit založení „účetní knihy“ („Computus Ecclesiae Mukařovinsis“, 1735–81, SOkA Praha-východ). Kostelní záležitosti měli na starosti kostelníci v počtu 1–4, v letech 1749–50 se mezi nimi uvádí i louňovický sedlák Jiří Týngl. V úvodu knihy byl sepsán „inventarz zadussy mukarzowskeho“. Množství mobiliáře, pořízeného v letech 1720–32, naznačuje jeho tehdejší radikálnější obnovu. Ostatně z roku 1718 pochází i nový prostřední 220 kg zvon od malostranského zvonaře Valentina Lišáka s nápisem „Leta Panie 1718 tento zvon po vkradeni předessleho nakladem zadussi zgednan a zawiessen gest ke cti a chwale Bozy a Negswietegssi rodiczky Bozy“. V inventáři ještě figuruje starý hlavní oltář, ten nový,

řezbářsky vyhotovený, nesl obraz Nanebevzetí P. Marie. Tabernákl k oltáři byl pořízen roku 1728.

Významnou roli asi hrála soška P. Marie („mukařovská“ madona?), uchovávaná ve speciální almárce a užívaná patrně jen v průběhu hlavních, mariánských, svátků, kdy byla halena do modrých šátků. Ani inventář z roku 1787, ani další ji již nezachycují. V kostele byl dále nový vedlejší oltář, postříbřený s obrazem sv. Jana Nepomuckého. Stál v polovici lodi při severní zdi, zbudovaný dobrodinci kostela. Kult mezi světcy roku 1729 vstoupivšího českého patrona měl v mukařovské farnosti důležitou úlohu, někdy před polovinou 18. století zvýšenou usazením sochy světce u vojkovské hájenky. Na jeho svátek (16. 5.) mířilo k soše procesí – demonstrující již ukotvenou katolickou zbožnost farníků. V severovýchodním rohu lodi stávala dřevěná kazatelna (snad ještě z utrakvistického období), na zdech byly dva obrazy Narození P. Marie a dva obrazy Bolestné P. Marie. Z dalšího kostelního vybavení to byly tři krucifixy (jeden z roku 1720), stříbrný pozlacený kalich, patena, ciborium, oltářní lampa, mosazný oltářní zvonek, zvoneček, cínový kotlík na svícenou vodu, prosební mistička, z parament antependium v barvě šarlatové, červené a bílé, pět oltářních ubrusů, čtyři modrá příkrývadla, několik vellí, korporálií, purifikatorií, z liturgických oděvů dva bíločervené (?) a bílý ornát se štolou a manipulem (jeden z roku 1724), černý ornát na pohřby a cingulum, z knih dva misály (jeden z roku 1732), dva kancionály (starý a roku 1722 nově pořízený), evangelium, kvadrit a tři další knihy. Pro srovnání můžeme použít inventář z roku 1787. Ten eviduje ve věži tři zvony (velký z roku 1573, střední z roku 1718 a umíráček z roku 1745), hlavní oltář s obrazem, vedlejší oltář, na zdi již jen tři obrazy, přibyla pozlacená monstrance, ale chybí kalich, patena a ciborium (sic!), zaznamenány byly jen dva menší kříže, oltářní zvonek, zvoneček s rukojetí, nádoba na svícenou vodu, přibýly svícen železný, dva menší cínové a čtyři větší dřevěné svícny, z oděvů dvě alby, tři barevné ornáty, cingulum – ve velmi špatném stavu, dva misály, kancionál a evangelium.

Opis protokolu s finanční stránkou nadace (Nadační kniha, 1860 (SOkA Praha-východ))

1.
Prívet na rok 1787.

Príjemné Penie.

za započítaných príjmov v r. 1786. 1025. 31. 24.

Nové Príjmy.

Príjem z Pílliného kúpeľu	37.
Z čelezníckeho kúpeľu	4. 27.
Z kúpeľu a z kúpeľní	4. 35.
— z kúpeľní	11.

Interese.

Z Príjmu z G. M. G. P. G. kúpeľní	100.	4.
Príjem z kúpeľní	100.	4.
Donoše kúpeľní	50.	2.
Z kúpeľní	100.	35.
— z kúpeľní	2.	57.
— z kúpeľní	2.	
— z kúpeľní	1.	15.
— z kúpeľní	10.	15.
<u>Suma Príjmov</u>	<u>88.</u>	<u>71.</u>
<u>Suma z kúpeľní</u>	<u>1025.</u>	<u>15. 24.</u>

Výdavky.

Výdavky z kúpeľní	4. 15.
— z kúpeľní	4. 17.
— z kúpeľní	1.
— z kúpeľní	1. 10.
— z kúpeľní	25.
— z kúpeľní	12.
— z kúpeľní	17. 10.
<u>Číslo</u>	<u>31. 5.</u>

a misál. Asi nejzajímavější akvizici představovaly varhany (organum), s jejíž instalací pomohl pražský měšťan a varhaník Jan Reiff. Později mobiliář kostela doplnil blíže nespecifikovaný oltářík, získaný ze zrušeného staroměstského kostela sv. Mikuláše, opravený a znovu malovaný sázavským řeholníkem. V roce 1790 nechal Láška opravit jeden z křížků, v roce 1794 kostelecký kovář opravoval kostelní zvony. Současnou a přední starostí nového lokalisty bylo ovšem zajištění kostelní stavby, o jejímž kritickém stavu vypovídají lokalistou užité přívlasky „desolatam“ či „ruinam“. Předcházelo množství žádostí o financování, získáno bylo nakonec 500 zl. (snad jen dílčí suma). K opravám se přistoupilo v září 1793, probíhaly práce zednické, tesařské a pokrývačské, konkrétní rozsah ale neznáme, poslední dochovaný účetní záznam roku 1793 hovoří o výdaji tesařům a za bílení. V rámci oprav vznikla novostavba kostnice, pouze na bázi hypotéz zůstává současná výstavba farního obydlí, neexistujícího od třicetiletých válek. Páter Láška zemřel v Mukařově ještě před dokončením všech stavebních prací dne 16. ledna 1796.

Následující dva roky se zde vystřídala dvojice administrátorů – Timoteus SPRINGER (od 4. 2. 1796 do konce roku, kdy odešel do Mnichovic), za nějž ještě na jaře 1796 pokračovaly stavební práce a Martin DATEL (1797–1798), než byl novým lokalistou 18. 10. 1798 zvolen **Laurus TERME** (1745–1812). Terme byl minoritou, původně ze sedleckého kláštera, později řádovým profesorem v Českých Budějovicích a Mladé Boleslavi. Po zrušení boleslavského kláštera se stal světským knězem, lokalistou v Jazlovicích a od října 1798 v Mukařově. Pokračoval v jednáních s říčanským farářem o sporné věci, v letech 1803 a 1805 byl kostel poprvé doloženě vizitován. Po necelém devítiletí, dne 13. 5. 1807, se Terme stal kosteleckým farářem a v Kostelci 15. 11. 1812 zemřel. Po jeho odchodu z Mukařova jej rok zastupoval říčan-

ský kaplan Václav Maxmilián ŠKARKA (1807–1808), následně se v rychlém sledu vystřídala dvojice lokalistů – Longin **FISCHER** (1808), pozdější konojedský lokalista Ignác KUFFNER (1808–1809) a jako administrátor Jan RYBA (1809). Poté se vedení lokalie ve dvou obdobích ujal někdejší kouřimský děkan **Josef PAULE** (1809–1817 a 1822–1829, zemřel v Mukařově 6. 1. 1829), v mezioddobí **František Josef OLISCH** (1817–1822). Za jejich působení výrazněji ubylo zápisů v pamětní knize, přestaly být vedeny účetní knihy. Po lednovém úmrtí Pauleho administroval Josef WEBER (1829). Posledním významným lokalistou byl starší kaplan **Vincenc BRABEC** (1829–1854). Brabec získal dekret na mukařovskou lokalii již 29. října, 12. prosince byl potvrzen a do nového působení dorazil ráno 19. 12. 1829. Již následujícího roku byl spoluaktérem významné náboženské události. Na vizitaci dorazil pražský sufragán, reverend P. František de Paula Pištěk a 15. 9. 1830 celebroid mši, přítomni byli uhřetovský děkan, nám již známý Václav Škarka a mnichovický děkan Jeroným Pivoňka. Při této slavnosti bylo biřmováno 239 školních dětí. Brabec v roce 1832 opět zpracoval kostelní inventář, rozšiřoval počet náboženských knih a roku 1836 založil pamětní knihu, či lépe farní kroniku („Memorial Buch“, SOkA Praha-východ), do níž zprvu německy, od roku 1848 česky, zapisoval údaje celospolečenského významu, nechyběly poznámky o počasí, úrodě, cenách a katastrofách. Pravidelně byl kostel vizitován mnichovickým či černokosteleckým vikářem. Po dvou desítkách let stárnoucí kněz patrně již na správu lokalie nestačil (poslední rok již nebyl ve škole a neklasifikoval), vyžádal si mladšího kněze a na jaře 1854 odešel na penzi. K pohoršení některých obyvatel se ubytoval u své hospodyně na Budech čp. 5, kde 28. 3. 1857 zemřel. Jeho nástupce se následujícího roku dočkal povýšení mukařovského kostela opět na kostel farní.

dokončení příště

Otto Krutský

Zádušní fundace za Václava Šindeláře

V historii mukařovského kostela jsme se již ve středověku mohli setkat se zádušní nadací, kdy byl farář poskytnut „věčný plat“, za který sloužil v určitých termínech výroční mše „za spásu“ či „na paměť“ určené osoby či osob. Barokní zbožnost se k těmto způsobům udržování památky na zesnulé předky vrátila. Novověké kostelní nadace nebyly v případě mukařovského kostela zcela výjimečné. Z nich se ale pouze fundace za Martina Maloveského (dvě mše ročně) může označit jako rodinná. Další dvojice nadací poněkud vybočuje jak rozsahem, tak cizorodostí zřizovatelů – rodin Landhauserů a Deymových (8 a 12 mší). Donátorský úmysl rozšířit a zabezpečit konání bohoslužeb je zřejmý v případě poslední trojice mešních nadací (náboženský fond - 23, rodin Raiskenů - 40 a Reichertů - 75 mší), které vysoce přesahovaly kapitálové možnosti místních zemědělců. Lokalista Laurus Terme uvedené nadace (celkem 160 mší

ročně) v lednu 1807 sepsal. V říjnu 1807 byla založena další fundální nadace za Václava Šindeláře z Louňovic. Znamenala sice pouhou dvojici mší ročně, ale vznikla nejen z iniciativy místního selského prostředí, ale i z pohrutek řekněme výhradně soukromých – rodinných. Pro nás je to skutečnost o to významnější, že se jedná o fundaci větve rodiny jednoho z nejstarších a nejrozsáhlejších louňovických rodů, i když příímí potomci fundátorů obec na počátku 20. století opustili.

Rod Šindelářů pochází ze vsi Třemošnice, kde měl od roku 1693 hospodářství. Odstupující Jan Šindelář roku 1718 předal statek nejstaršímu synovi a přesídlil s manželkou, čtyřmi syny a dvěma dcerami do Svojetic. Ze synů se následně starší Matěj (1690–1752) roku 1726 usadil v Louňovicích čp. 5 (potomci ve vsi žijí dosud) a po něm se v Louňovicích čp. 2 usadil roku

1746 i nejmladší z bratrů, Pavel Šindelář (1698–1771), hospodařící předtím ve Svojeticích. Pavel se ženou Annou (1701–1779) statek čp. 2 vedl v letech 1746–1760, než jej předal jedinému mužskému potomkovi – synovi a hlavnímu aktérovi našeho příběhu Václavu Šindeláři (1734–1807). Dožil u syna na výměnku. Odkazem na jeho jméno je přezdívka „Pavlíček“, kterou ještě ve druhé polovině 19. století užívali někteří z mužských potomků. Václav vyrůstal mezi svými sedmi sestrami a v šestadvaceti letech se ujal gruntu, na kterém pak hospodařil celých 47 let. Pravidelně splácel pohledávky a roku 1787 měl grunt splacený. Zdá se tedy, že byl velmi dobrým hospodářem. V 60.–70. letech provdával své sestry, na gruntu zůstala jen chromá a slepá Klára (1734–1785). To již byl ženatý s Veronikou Jetenskou ze Svrabova (1744–1795), z jejichž vztahu se narodilo v letech 1762–88 celkem 11 potomků, včetně dvou chlapců (3 dívky zemřely). Působil v místní samosprávě, v roce 1785 je doložen jako rychtář. Bezesporu šlo o osobnost váženou a uznávanou. Po ovdovění se znovu oženil s výrazně mladší Annou neznámého rodného příjmení (?–1836). Významným bodem jeho „sňatkové politiky“ byla roku 1799 dvojí svatba. Devatenáctiletou dceru Alžbětu provdal za Jana Suse, dědice statku čp. 18 v Oplanech a šestnáctiletou Magdalenu za jeho mladšího bratra Václava Suse. Ten měl v budoucnu převzít polovinu Šindelářových gruntů. Bohužel Magdalena již následujícího roku zemřela a polovic statku, pozdější čp. 11, se nakonec ujali Václav Sus s Alžbětou. To již vstoupil do manželství také mladší ze synů a dědic Václav Šindelář ml., který se oženil s dcerou štíhlíckého rychtáře Alžbětou Růžickovou. Obě satební smlouvy, detailně popisujícími podmínky se Susovými a s Růžickou, byly roku 1800 vepsány i do gruntovních knih. Z ostatních dcer byla Dorota provdána za chalupníka Eliáše do Masojed, Veronika za sedláka Moravce do Jevan, Barbora za Pokorného (?). I po rozdělení dědictví si starý hospodář autoritativně ponechal vedení celého gruntu (včetně již stavebně odděleného Susových) a až do své smrti zde hospodařil. Václav Šindelář st. zemřel 24. září 1807 ve věku 73 let na prsní vodnatelnost (asi zánět pohrudnice) a byl pohřben v Mukařově. Teprve v roce 1809 byl pogrunt čp. 2 úředně zapsán Václavovi ml., nově vystavěnou chaloupku si jako výměnek do konce života ponechala pozůstalá vdova – macecha.

Za zakladatele uvedené mešní fundace, která přesně zněla „za Václava Šindeláře a jeho ženu Veroniku“ se přirozeně nabízí dědic Václav Šindelář ml. Nelze ale vyloučit spoluúčasť sester, rozhodnutí o fundaci mohl

ostatně učinit Václav Šindelář st. ještě za svého života. Ve satebních smlouvách není o jejím plánovaném zřízení zmínky, sama se nedochovala, pouze vepsaný protokol o ní. Byla založena asi vzápětí po skonu v říjnu 1807, další jednání o ní je z roku 1811. Složeno bylo 100 zl. v bankocetlích, z úroků se měly financovat dvě roční mše. Náklady na ně byly vyčísleny na 1zl. a 30 kr. za rok. Otazníky ohledně fundace ale nekončí. Nadační kniha kostela (SOkA Praha-východ), založená roku 1860, zaznamenala nadání 97 mší, včetně dvou Šindelářových. Ve dvou zápisech je jméno Veroniky přeškrtnuto a nahrazeno jménem „Elisabeth“ – Alžběta. To by naznačovalo, že fundace někdy po uvedeném roce přešla na následovníky – Václava Šindeláře ml. a jeho ženu Alžbětu, za které byly v 60.–70. letech mše slouženy v rozmezí září až listopad, výjimečně i v prosinci. V tyto termíny se tedy v mukařovském kostele každoročně scházeli příbuzní uctít památku Václava st. a poté Václava ml. a jejich manželek.

Další z „uživatelů“ fundace byl tedy Václav Šindelář ml. (1775–po roce 1836). Se ženou Alžbětou (1778–1833) přivedl na svět v letech 1801–1825 deset potomků (6 dcer a 4 syny, přičemž jedna dcera a tři synové v dětství zemřeli). Již v třetí generaci tak z početných dětí zůstal jediný mužský dědic. Na gruntu čp. 2 hospodařil do roku 1836 (nezemřel v obci), kdy se statku po svatbě ujal syn Jan Šindelář (1810–1877) se ženou Barborou Javůrkovou z Klokočné (1811–1867). V letech 1837–55 se jim narodilo 9 potomků (5 děvčat a 4 synové, jedno děvče zemřelo). Patrně oni v 60. letech převedli fundaci na své rodiče, Václava ml. a Alžbětu. V roce 1865 byl oddělen syn František Šindelář, řečený „Pavlíček“ (výminková chaloupka čp. 22 s políčkem, roku 1883 ji převzal syn Jan Šindelář, roku 1889 skončila v exekuci, v 90. letech rodina ze vsi odešla), v roce 1867 zdědil čp. 2 Jan Šindelář, taktéž řečený „Pavlíček“ (1844–?) s ženou Kateřinou Mlchovou ze Srbína. Ti v dubnu 1881 rodný domek s polnostmi prodali a po roce 1905 definitivně odešli z Louňovic.

Zádušní mše byly slouženy i po odchodu „Pavlíčkovy“ větve Šindelářů z obce, je tedy dosti pravděpodobné, že příbuzní žijící v Louňovicích i rozseti po okolních vesnicích se stále mohli u podzimních mší scházet. V březnu 1918 podal mukařovský farář žádost o redukci. Dne 10. 4. 1918 pražský arcibiskup mešní nadaci Václava Šindeláře trvale snížil na jednu mši svatou ročně. A to je poslední zpráva o ní.

Otto Krutský

Co říká o zádušní mši Wikipedie?

Zádušní mše nebo **mše za zemřelé** (latinsky **Missa pro defunctis**, **Missa defunctorum**, též **Requiem**), je v katolické liturgii mše sloužená jako součást pohřebních obřadů či při příležitosti zvláštní vzpomínky na zemřelého. Tématem mše za zemřelé je modlitba za spásu duše zemřelého. Text mše nebyl zpočátku jednotný a v různých zemích Evropy se lišil. Sjednocení přinesl až Tridentský koncil, který zasedal v letech 1545 až 1563. Název rekviem pochází od prvních slov schváleného latinského textu: *Requiem aeternam dona eis, Domine*.

■ ■ ■ ZAJÍMAVOSTI ■ ■ ■

Rekonstrukce úpravny vody

PŘED

PO

■ ■ ■

Redakce: Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Otto Krutský, Josef Řehák, Kateřina Řeháková, Eva Uzlová. Grafická úprava: Daniel Malák.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 17311